

Verkiezingsmanifest Chr. Historische Jongeren

Lood om oud ijzer?

Ja, zo wordt er misschien gedacht nu het éne verkiezingsblaadje na het andere op de gangmat rolt. Weg die rommel. Mij niet gezien. Het is LOOD OM OUD IJZER. Of je nu van de hond of van de kat gebeten wordt, wij gewone mensen komen er toch niet aan te pas.

Is dat zo??

NEEN

Wij komen er wel **degelijk** aan te pas.

Wij hebben straks de **plicht** om als nederlandse staatsburgers mee te beslissen hoe in de komende vier jaar ons land zal worden geregeerd.

MISSCHIEN zijn er, die in juni a.s. voor de eerste keer naar de stembus gaan. En dan zien ze daar al die onbekende namen op de oproepingskaart. Maak

nu maar eens uit wie je moet stemmen. Het zullen allemaal wel „fatsoenlijke, nette dames en heren” zijn die op de lijsten pronken. Dat zal zeker wel, maar daar zijn we toch niet mee klaar.

Het gaat er om wat het **uitgangspunt** is van hun politiek.

WIJ MENEN, dat ieder mens recht heeft op een plaatsje onder de zon,
om behoorlijk te kunnen leven;
om behoorlijk te kunnen wonen;
om in vrijheid zijn eigen bestaan te kunnen bouwen;

KORTOM: om **werkelijk mens te kunnen zijn**.

Dat Nederland een eigen plaats moet hebben in het geheel van de samenwerkende Europese gemeenschap;

Dat onze menselijke samenleving niet is een onsamenhangend geheel, maar dat er samengewerkt zal moeten worden, o.a. door werkgever en werknemer. Evenmin als in ons lichaam elk orgaan maar „op eigen houtje” kan werken, evenmin kan in het grote lichaam van onze maatschappij ieder maar doen wat hij wil;

Dat wij de plicht en het recht van de overheid erkennen, om, **als dat nodig is**, diep in het maatschappelijk leven in te grijpen om een leefbaar bestaan mogelijk te maken voor ieder;
wij verwerpen het liberalisme, ook in z'n nieuwere vormen;

Dat
betekent
in 1956:

Dat wij tegelijk zeggen, dat die overheid niet alles te zeggen heeft, maar aan het particulier initiatief, ook op maatschappelijk gebied die vrijheid moet laten die nodig is om aan ieder een stuk verantwoordelijkheid op te dragen;
wij verwerpen ook het socialisme;

Dat allereerst goede woningbouw bevordert dient te worden en dat verder alles moet worden gedaan om zo spoedig mogelijk uit de woningnood te geraken;

Dat de landsverdediging in Atlantisch verband moet worden voorbereid, opdat de geestelijke en politieke vrijheid in ons land gehandhaafd blijft;

Dat op het gebied van onderwijs, cultuur, radio en televisie alles dient te worden gedaan om de mens als **mens** en niet als **nummer** te doen leven.

DE CHRISTELIJK-HISTORISCHE JONGEREN MENEN. DAT WERKELIJK MENS-ZIJN SLECHTS MOGELIJK IS WANNEER MEN ZIJN EIGEN LEVEN EN HET LEVEN VAN HET VOLK WAARTOE MEN BEHOORT, INRICHT IN GEHOORZAAMHEID AAN JEZUS CHRISTUS.

Is het nu „lood om oud ijzer” wie straks in de Kamers ons zullen vertegenwoordigen?

GEEN SPRAKE VAN.

Daarom vragen wij U bij de a.s. **TWEEDE KAMERVERKIEZING**, eer ge in juni naar de stembus gaat, goed te overwegen wát ge gaat doen.

De Christelijk-Historische gedachte

Er zijn mensen, die scherp de tegenstelling zien tussen gelovigen en niet-gelovigen. Voor hen is deze tegenstelling zó groot, dat zij menen, dat zij als christen onmogelijk met niet-christenen in één organisatie kunnen samenwerken. Voor hen is Christelijke organisatie op alle terreinen van het leven en onder alle omstandigheden een gebiedende eis. Het staat dus als het ware voor hen „reeds van te voren” vast, dat zij ook op het gebied der politiek zich op Christelijke grondslag dienen te organiseren.

Wanneer men zijn denken en handelen echter steeds op deze tegenstelling (antithese) baseert, dan betekent dit niet anders, dan dat men het isolement zoekt en er zodoende aan medewerkt, dat ons volk in twee delen gegroepeerd wordt naar godsdienstig onderscheid. En dat is nu juist wat de C.H.U. niet wil (zie artikel 8 van haar beginselprogramma). Bovendien is de op deze tegenstelling gebaseerde scheidslijn tussen gelovigen onwettelijk. Het zou best kunnen, dat God een scheidslijn trekt, die dwars door alle Kerken en organisaties heen loopt. Nee, het is dan ook zeker niet een antithetische instelling, die ons, jongeren, er toe noopt C.H. te zijn.

Het uitgangspunt

Voor iedere Christen zal op alle terreinen van het leven (dus ook op het politieke terrein) richtsnoer en toetssteen moeten zijn voor heel zijn handelen, datgene wat in de Heilige Schrift is geopenbaard. En we moeten ons nu dus in het bijzonder de vraag stellen hoe we als Christenen zullen moeten handelen in het politieke vlak. Nu gaat het in de politiek niet alleen om zuiver zakelijke kwesties als afsluiting van zeearmen, verbetering en aanleg van wegen en wat dies meer zij. Maar het gaat ook om zaken waar zeer principiële kanten aan zitten als bijvoorbeeld opvoeding en onderwijs. Zeer terecht wordt er in het Herderlijk Schrijven „Christen-zijn in de Nederlandse samenleving” vanwege de Generale Synode van de Ned. Herv. Kerk de nadruk op gelegd (zie bladz. 30) dat, wanneer het om dit soort problemen gaat, de

geestelijke waarden niet in verdrukking mogen worden gebracht. Hoe kan nu een neutrale partij, waarvan dus protestanten, katholieken en humanisten deel uitmaken, met een Protestant-Christelijke visie op dit soort problemen komen. In het Herderlijk Schrijven wordt er op gewezen (zie bladz. 21) dat men zich dient te verweren tegen pogingen tot ophetfing van de beperkingen, die aan het houden van processies zijn gesteld. Wéér is het hier onmogelijk, dat een neutrale partij, die toch ook katholieken onder haar leden telt, aangaande deze kwestie een principiële geluid laat horen. En omdat het dus ook om principiële kwesties gaat in de politiek en omdat wij zeer zeker niet antithetisch zijn ingesteld, stellen wij jongeren ons van harte achter de C.H.U. Op grond van het bovenstaande verwerpen wij dus tevens de „doorbraak”.

Maar er zijn meer redenen waarom wij C.H. zijn. In Galaten 5 : 1 lezen we: „Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt”.

Vrijheid zonder grenzen is bandeloosheid, Christelijke vrijheid is een gebonden-zijn alléén aan Christus, die óns heeft vrijgemaakt. Daarom zal de overheid zich nooit tussen God en de mens mogen stellen. Daarom behoort dus de overheid Gods dienaar te zijn. Dit impliceert, dat de overheid ons een redelijke maatschappelijke vrijheid dient te laten en dat zij datgene wat aan waardevoels onder ons volk is opgebouwd dient te respecteren. Maar dat betekent ook, dat de overheid het recht en de plicht heeft om zo nodig diepgaand in te grijpen wanneer er dingen verkeerd lopen. Denk bijvoorbeeld eens aan de woningnood. Hier zal de overheid vooruitstrevend en progressief dienen te zijn. Op andere gebieden zal ze daarentegen weer moeten helpen bewaren datgene wat aan goeds tot stand is gebracht.

Distantie

Op deze punten distanciëren wij ons zowel van het socialisme als van het liberalisme. Wij zijn warme voorstanders van goede sociale maatregelen, maar het

socialisme (dat is het doen overgaan van een groot deel van de particuliere eigendom in handen van de overheid) menen wij te moeten bestrijden. Dit stelsel leidt tot een grote macht van de staat en tot een zéér grote inkrimping van de maatschappelijke vrijheid van de enkeling (zie bijv. art. 3 en art. 10 van het beginselprogramma der P.v.d.A. en blz. 36 van „De Weg naar Vrijheid”, het rapport van de plancommissie van de P.v.d.A.). De vraag rijst of een dergelijke inkrimping der maatschappelijke vrijheid niet in strijd is met de gedachten over de Christelijke Vrijheid, die we in Galaten 5 : 1 vonden.

Bovendien is het twijfelachtig of dit stelsel in zuiver zakelijk opzicht wel voldoet. In Engeland bijvoorbeeld, waar vlak na de oorlog een Labour-kabinet, steunend op een meerderheid in het parlement, een socialistisch programma trachtte uit te voeren, lieten de resultaten nog al wat te wensen over.

Aan de andere kant vraagt men zich af waar het liberalisme, dat de vrijheid van de mens als het kostbaarste goed beschouwt (zie bijv. art. 4 van het beginselprogramma der V.V.D.), nu precies de grenzen van de vrijheid trekt. Wil men bijvoorbeeld de grenzen niet wat al te ruim maken wanneer men, zoals onlangs een liberale woordvoerder in de Tweede Kamer, opheffing van het processieverbod bepleit. Wij menen dan ook het liberalisme, dat bovendien nog al een voorkeur heeft voor de openbare school (zie bijv. art. 11 van het beginselprogramma der V.V.D.), ook in zijn nieuwere vormen te moeten afwijzen.

Dat velen overtuigd mogen zijn van de juistheid en de grote waarde der Christelijk-Historische gedachte.

Chr. Hist. Unie
Lijst 4
H. W. Tilanus